

عبدالوہاب

ایم فل (پشتو) ریسرچ سکالر، پشتو ڈیپارٹمنٹ، بلوچستان یونیورسٹی کوئٹہ

ڈاکٹر نصیب اللہ سیما

پروفیسر، پشتو ڈیپارٹمنٹ، بلوچستان یونیورسٹی کوئٹہ

د راز محمد راز پہ نظم کی رومانویت

Abdul Wahab *

M.Phil. Scholar, Department of Pashto, University of Balochistan, Quetta.

Pro.Dr. Naseebullah Seemab

Department of Pashto, University of Balochistan Quetta.

*Corresponding Author:

Romanticism in the Poetry of Raz Mohammad Raz

In this article, the inlays are poems of Professor Raz Muhammad Raz have been taken. Raz Muhammad Raz is among the poets of South Pakhtunkhwa who have their own unique style. His individual style is built within the framework of romanticism, because intellectual rebellion is revealed in his poems. He breaks the traditional frameworks of Pashto poetry in terms of intellectual references and presents his thoughts in a philosophical context. This is a characteristic of Raz Muhammad Raz poetry and gives him uniqueness in Pashto poetry.

Key Words: *Romanticism, pashto literature, poems, Literary stature.*

د ادبیاتو په تاریخ کی د خپل مافی الضمیر د اظهار لپاره پوهانو دا خبره باوري بللی ده، چي په دې لړ کی د نظم ډگر تر ټولو لومړیتوب په برخه لري، ځکه چي نظم تر نورو ټولو ادبي ژانرونو یا اصنافو مخکی د ادیبانو، شاعرانو او په ځانگړي ډول د ناظمانو د اظهار لپاره خپله غږه غوړولې او د هغوی د زړه رغ یې پخپله منځپانگه کی ځای کړی او تر اولسونو پوري د رسولو وسیله گرځېدلی دی، چي د پښتو په لرغوني ادب کی یې هم څه نا څه نمونې او بېلگي موندلای شو، چي پټي خزاني خوندي کړي او راوري دي، پر دې سربېره په شفاهي یا اولسي ادبیاتو کی یې هم لرغوني نمونې او چوکاټونه موندل کېږي، خو

د پښتو کلاسیک شاعرانو په دېوانونو کې د نظم برخه "که څه هم غزل نما یا د غزل په چوکاټ کې لیکل شوي نظمونه لري" خو لکه څومره چې ښایي؛ هغومره نه ده.

پورتنی خبره مور ته دا باور هم راکوي، چې نظم په ادبیاتو کې ډېره لرغونې سابقه لري، ولي چې په دې لاره کې یې د ادبي اظهار د وسیلې په توګه لومړیتوب په برخه دی، خو دلته مور له خپلې موضوع سره سم په نظم کې رومانویت او بیا د هغوی په یادونه او تسلسل ساتلو سره په ځانګړي ډول د ارواښاد استاد راز محمد راز په نظم کې د رومانویت څرکونه ګورو.

پوهانو د ادبي هنري پړاوونو د بدلون او تحول زماني یا ادوار ټاکلي دي او په دې لړ کې یې و رومانویت ته تر کلاسیزم وروسته د را منځ ته کېدونکي بدلون او تحول پړاو ویلی دی، چې د رومانویت د دورې او اصطلاح یادونه په وړاندې شوو څپرکو کې شوې ده، دلته به د کلاسیکیت په شالید کې د دې اصطلاح لپاره یوه حواله راوړو، چې دغه اصلاح کله او چېرې دود شوې ده:

"یو اهمه نکتہ دا چې رومانویت او د کلاسیکیت اصطلاحات یو څو عموماً د ظاهرولو په تناظر کې او بل د انفرادي فن پارو او لیکوالو د ځانګړو خصوصیاتو د را برسېره کولو په توګه کارول کېږي. حقیقت دا چې د کلاسیکیت اصطلاح اول ځل په مغرب کې و کارول شوه، دغه اصطلاح په اټلي کې په ۱۸۱۸، په المان کې په ۱۸۲۰، په فرانس کې په ۱۸۲۲، په روسیا کې په ۱۸۳۰ کې او په آخري کې په انگلستان کې په ۱۸۳۱ کې کارول شوې ده."

(ایاز، د انګلیسي ادب تاریخ، ۲۰۲۲، مخ ۲۳۴)

پوهانو د کلاسیکیت او رومانویت په اړه پر دې یادونه سر بېره د کلاسیکي او روماني اصطلاحاتو د هیئت او کره وره په اړه هم یو شمېر غوښتنې او لوازمات څرګند کړي دي، چې له مور سره د کلاسیکي او روماني نظمونو په ټاکنه کې مرسته کولای شي. نوموړی اردو لیکوال محمد هادي حسین د سر هربرټ ګریسن د کتاب Classical and Romantic د کتنې یا مطالعې په روڼا کې د دغه هیئتي ټاکنې په اړه داسې لیکي:

"کلاسیکي اور روماني اصطلاحات کی تعریف کے بارے میں جو مباحثہ آج تک جاری ہے اس کا حل کبھی کبھی یوں پیش کیا جاتا ہے کہ ان کا ماہر الامتياز ہیئت ہے۔ اس حل کے مطابق گوئٹے (Goethe) اور لینڈور (Landor) آرنلڈ (Arnold) اور ہیریڈیا (Heredia) جیسے

شاعروں کا لحاظ رکھتے ہوئے یہ کہا جاسکتا ہے، کہ ہم جب جدید زمانے کی کسی نظم کو کلاسیکی کہتے ہیں، تو ہمارا مطلب یہ ہوتا ہے کہ اس میں وہی ہیئتیں تعین اور بے عیبی ہوتی ہے جو ہمیں سوفوکلیز (Sophocles) اور ورجل (Virgil) کے کلام میں اور یونانی مجسمہ سازوں کے تخلیقات میں ملتی ہے۔"

حسین، مغربی شعریات، طبع اول مارچ ۱۹۶۸ء، صفحہ ۲۹۱

ژباړه: "د کلاسیکی او رومانی گرنو (اصطلاحاتو) د پېژندنې په اړه چې کومې وراشې تر اوسه پورې روانې دي، کله کله یې د هوارولو لاره داسې وړاندې کېږي، چې بېلوالی یې په کره وړه سره کېږي. د همدې نظریې په رونا کې د گویتي Goethe او لینډور Arnold Landor او هیرېډیا Heredia غونډې شاعرانو په خواله او پلویتوب ویل کېدلای شي، چې کله مور د یوې نوي زمانې و یوه نظم ته کلاسیکی و وایو، نو مراد مو دا وي، چې په هغه کې هم هغه ټاکلي کره وره وي، چې له ویاړ (عیب) څخه ژغورلي او پاک وي، لکه د سوفوکلیز Sophocles او ورجل Virgil کلام او یونانیانو د پېژنو (مجسمو) رغونکو پنځونې چې وینو. (آزاد، لوېدیځ شعریات، ۲۰۱۷ز، مخ ۱۵۸)

په پورتنۍ حواله کې مور ته د کلاسیک نظم په اړه بنسول کېږي، چې کلاسیک نظم له هر ډول عیب څخه پاک وي او ادب څېړونکي له عیب څخه د پاک نظم په لړ کې د سوفوکلیز او ورجل کلام او یا هم د یوناني مجسمه رغونکو تخلیقات د بېلگې په توګه راوړي، چې پوهان یې له عیب پاک او مثالي تخلیق ګڼي، چې مور هم ورسره خپل کلاسیک ادب یا کلاسیکه ادبي شتمني پرتله کولای شو، چې د هغوی پر بې عیبه کېدا باندې د ټولو امین وي. سر هربرټ ګریرسن دا هم زیاتوي، چې داسې وړتیا او ارزښت لرونکې نظم که څه هم په اوس کې ویل شوی وي، مانا د نوي زمانې وي او پر دې سربېره یې د زاړه او لرغوني نظم لاره پاللي وي او که یې نه وي پاللي؛ دوی ورته د کلاسیک ویلو وړاندیز کوي. ولي زموږ موضوع رومانویت دی، چې له کلاسیکي خویونو او هیئت څخه یو ډول سرغړونه او د آزاد خیالی لوري ته تګ دی او په ځانله توګه د استاد راز په نظم کې د رومانویت څرکونه ګورو، چې د رومانویت د هیئت او لوازماتو په رونا کې به یې لټوو. په دې لړ کې هم له مور سره د نوموړی لیکوال سر هر برټ ګریرسن حواله مرسته کولای شي، چې د کلاسیک په وړاندې یې د

رومانوي هيئت تعين او تاكنه ڪري ده، محمد هادي حسين يي پخپل ڪتاب ڪي داسي راوري:

"ڪلاسيڪ ڪے برخلاف روماني فن کا بنيادي خاصہ یہ ہے کہ اس میں نفس مضمون ہیئت پر تفوق رکھتا ہے، بلکہ یوں کہنا چاہیے کہ نفس مضمون خود بخود ہیئت کو ایک بے نام سی جاذبیت، ایک دلچسپ ناہمواری، ایک غنائیت بلکہ ایک قسم کا جوش و خروش عطا کر دیتا ہے۔ کسی رومانی شاعر مثلاً ورڈزور تھ (Wordsworth) یا شیلی (Shelley) کو لیجیے اس کے کلام میں جب تک الہام کا درجہ حرارت اونچا رہے اس وقت تک اعلیٰ درجے کی صنایع اور فنی قدرت ہوتی ہے لیکن جہاں الہام کی کمی واقع ہوئی ہے، وہیں عبارت پھینکی اور بے مزہ ہو جاتی ہے۔ اس کے برخلاف جو شاعر کلاسیکی روایات کے پابند ہے، مثلاً ملٹن (Milton) اور سرولیم واٹسن (Sir William Watson) وہ الہام کی کمی پر ہیئت چابکدستی کا ملمع چڑھا دیتے ہیں۔"

حسین، مغربی شعریات، طبع اول مارچ ۱۹۶۸ء، صفحات، ۲۹۱، ۲۹۲

ژباړه "له کلاسيک څخه اپوټه د روماني هنر بنسټيزه ځانگړتيا دا ده، چي منځپانگه يي پر ګره وړه لور تيا لري؛ بلکي داسي به و وايو، چي منځپانگه يي ګره وړه نه يو بي نومه جاذبیت، يو ډول غنائیت، يو ډول جوش او خروښ او يو ډول زړه وړونکي ادا او نور څه ور په برخه کوي. روماني شاعر ورډزور تھ Wordsworth يا شيلي Shelley به وگورو، د هغوی په کلام کي چي تر څو د الهامي تودښت کچه لوړه وي، تر هغو پوري د لوري کچي رغوونکی او هنري واک ور په برخه وي. خو چپري چي الهام کمبوت وکړي، هلته ليکنه مرامه او بي خونده شي. له دې اپوټه چي کوم شاعر د کلاسيکي روايتونو بنديزونه پالي، لکه ملټن Milton او سر ولیم واټسن Sir William Watson هغوی پر الهامي کمبوت د ګره وړه د ګرندیتوب، چسپاندي پوښ او آر خوروي."

(آزاد، لوېديځ شعریات، ۲۰۱۷ز، مخونه ۱۵۸، ۱۵۹)

د ارواښاد استاد د شعري ټولګو په نظمیه برخه کي هم د يو ډول جاذبیت څرک احساسېږي، چي د لوستونکي ذهن او زړه له ځان سره و ساتي، د هغه نظمونه په يو ډول غنائیت باندي معمور او اباد دي، چي د لوستونکي ذهن او زړه

ته د دامنیتیا او اطمینان خیالی خواره ور پبرزو کوي. د استاد نظمو نه یو ډول جوش او خرویش لري، چې لوستونکی په خیالی فضا کې خوښ ساتلای شي. د هغه نظم او انداز دومره توان او یو ډول زړه وړونکی ادا لري، چې په لوست یې د لوستونکي په ذهن کې یو زړه اېلوونکی/ غوروونکی انځور را سربېره شي، مانا د نوموړي د نظم په لوست و لوستونکي ته هم هغه روماني خوشحالي په برخه کېږي، چې د زمان له ناکړدو څخه ستومانوونکي نهيلي او نا اميدي ور باندې هوسا و ساتي او په غنائیت موندلو سره ژوند ته زړه بڼه کړي.

د پورتنیو حوالو په څنگ کې استاد صدیق روهي هم د ادبیاتو د ژور لوست په روڼا کې د ادبي پراوونو ټاکنه تر سره کړې ده، په یاده ټاکنه کې استاد هم تر کلاسیک وروسته د رومانټیسم پر او یادوي او په دې باوري دی، چې کله شاعر او هنرمند د ټولني د ناروغه اروا لپاره د درملني یا علاج وسیله نه شي موندلای او د سمونچارو لپاره ناسه شي، نو د خیال پر وزرونو سپرېږي، د استاد په لاندینی حواله کې د یوه رومانټیک شاعر خوی بوی او په شعر کې د هغه خیالی جهان، افکار، بېباکانه ډول اظهار، د هنر د خپلواکي لپاره هڅي وینو، استاد روهي د رومانوي شاعر د خیالی دنیا په اړه لیکي:

"شاعر او هنرمند چې د ټولني د مریض روح لپاره د علاج وسیله نه شي موندلی او د اجتماعي اصلاحاتو لپاره په چاره نه شي سنجولی؛ د خیال پر وزر سپرېږي، په شنو چمنونو، سمسورو باغونو، وچو دښتو او مېرو، گڼو ځنگلونو، د اسمان په لمن، د شفق په سره گروېوان او د تیاري په ناپایاوه بحر کې د نسیم په شان سرگردانه گرځي، خپل ځانته د بڼکلا او جمال خیالی جهان جوړوي، شاعر د خپلي نامېدی او بی وسیله گي او بڼکي پر گروېوان بهوي، د مرو سره خبرې کوي، د شپي له تیاري سره راز و نیاز کوي، خپل سرکش او طغیاني احساسات او مالېخولیايي افکار په بېباکانه ډول اظهاروي او له عقل څخه انتقام اخلي، شاعر له ټولو قیدونو او زنجیرونو څخه ځان آزادوي او د آزادی غلام گرځي. دی غواړي، چې هنر آزاد کړي او "هنر د هنر لپاره" خپل شعار و گرځوي. دغه نوی هنري تحول چې د خیال او آزادی په مدار څرخي؛ د رومانټیسم په نامه یادېږي."

(روهې، ادبي څېړني، ۲۰۰۷ز ۱۳۸۶، مخ ۳۸۳)

د پورتنیو یو شمېر حوالو او یادولو په روڼا کې به د کلاسیکیت او رومانویت د دورې او پراوونو په څنگ کې د رومانویت د غوښتنو او لوازماتو په اړه هم خبره څه نا څه روښانه شوي وي. اوس به په همدې شالید کې د استاد راز محمد راز د نظمیه شاعرۍ په اړه خپل نظر وړاندې کړو.

مور که په ټوليزه يا مجموعي توگه د استاد راز محمد راز د شاعري او په ځانگړي ډول د هغه د نظميه شاعري په ژورلید سره خپله رایه قایمه کړو، نو په لوی زړه ویلای شو، چې د استاد په نظمیه شاعري کې د رومانویت پله درنه او بېخي څرگنده ده، ولي چې د استاد راز په نظمونو کې و خپلو جذباتو پوره خپلواکي په برخه ده، چې د خپل زړه ږغ او د داخلیت اظهار يې په پوره توان او آزادانه ډول څرگند شوی بنکاري، د رومانویت د لاري په پاللو سره يې د اظهار په وړاندي د هيڅ ډول قيوداتو يا بندیزونو خیال نه دی ساتلی، مانا د تخيل مکمله آزادي.. چې د استاد په شعر باندي و نه پوهېدونکو يا له اورېدلو سره سم پرېکړه کوونکو اذهانو ته بې لاري هم بنکاره شي.

پر دې سربېره استاد راز د خپل اظهار لپاره د دود شوو مخنيو چوکاټونو خیال هم نه دی ساتلی او د اظهار لپاره يې آزاد يا سپين شعر ته هم زړه بنه کړی دی، بل دا چې په شعري منځپانگه يا نفس مضمون کې يې هم د مخنيو/ پخوانيو او يا هم د کلاسيکي رجحاناتو او ځينو ټاکل شوو قوانينو څخه د بغاوت تومنه او څرک تر سترگو کېږي.

د استاد په نظمونو کې د فطري مناظرو دومره په زړه پوري نندارې تر سترگو کېږي، چې له فطرت سره د شاعر دلچسپي او مينه له ورايه تر سترگو شي، له فطرت سره د اړه لرونکو نندارو او د هغه له توکيو لکه سمندر، لمر، مځکه، باران، ستوري، اسمان، وريخ، سپوږمۍ او نورو سره د زړه خواله او داسي نور مکالماتي انداز هغه رومانوي خوی دی، چې مور يې د استاد په شاعري او په ځانگړي ډول په نظميه شاعري کې په پرېمانه توگه وینو.

د استاد په شاعري کې ځای ځای د انسانانو او په خاصه توگه د خپل قام او ټولني د حقوقو ږغ او جذبې هم تر سترگو کېږي، خو فطرت او فطري مينه ته يې ډېره پاملرنه کړې ده، د نوموړي د جذباتو دنيا چې د تسکين په لټون کوم سفر کړی دی؛ هغه د عقل په ټول تلل څه گرانه خبره بنکاري.

هغه فطرت ته د ستنېدلو او په خیالي جهان کې د اوسېدلو په څنگ کې د تصوف نړۍ ته هم لاره کړې ده او په دې لاره کې يې تر خپل ځان د تېرېدلو پر ادعا کولو سربېره د ځان ملامتولو ذهن او زړه هم لرلی دی، ځکه خو وايي، چې:

ما په زړه دويي وژلي نه ده خدایه!
تا په دې مينه راکړې نه ده خدایه!
تاته ځکه زما د غم اندازه نه شي
تا د خدای مينه ليدلې نه ده خدایه!

(راز، د صلیب په دایرو کې مات وزري زاني ژاري، ۱۹۹۹ز، مخ ۱۹)

دا د استاد راز په نظميہ شاعري کي د رومانويت د څرکونو په اړه يوه سرسري يا اجمالي يادونه وه، چي وروسته به يي د نظم په بېلا بېلو ټولگو لکه "اوشينېک گادس/ د ميني نهه ويشت نظمونه" د صليب په دايرو کي ماتي وزري زاني ژاري" او په شعري ټولگه "خزان زما په اوبنکو ژاري" کي له نظمونو څخه په حوالو راورلو سره خپله خبره باوري کړو.

کتابيات

- ۱: اياز، محمود، (چاپکال ۲۰۲۲ز) د انگليسي ادب تاريخ اول ټوک، خپروونکي، سکام ادبي اکېډمي کوټه.
- ۲: حسين، محمد هادي، (طبع اول مارچ ۱۹۶۸ء) مغربي شعريات، ناشر، مجلس ترقی ادب لاهور.
- ۳: آزاد، محمد نعيم، (چاپکال ۲۰۱۷ز) لوېديځ شعريات، خپروونکي، پښتو ادبي غورځنگ .
- ۴: حسين، محمد هادي، (طبع اول مارچ ۱۹۶۸ء) مغربي شعريات، ناشر، مجلس ترقی ادب لاهور.
- ۵: آزاد، محمد نعيم، (چاپکال ۲۰۱۷ز) لوېديځ شعريات، خپروونکي، پښتو ادبي غورځنگ.
- ۶: روهي، محمد صديق، (چاپکال ۲۰۰۷ز ۱۳۸۶ل). ادبي څېړني، خپروونکي، دانش خپرندويه ټولنه پېښور.
- ۷: راز، راز محمد (چاپکال ۱۹۹۹ز) د صليب په دايرو کي مات وزري زاني ژاري، خپروونکي، ناڅرگند.